

Студијски програми: Дефектологија			
Назив предмета: СОЦИЈАЛНА ПАТОЛОГИЈА			
Наставник: Александар Л. Југовић			
Статус предмета: Обавезни предмет модула – Превенција и третман поремећаја понашања			
Број ЕСПБ: 9			
Услов: Социологија			
Циљ предмета Студенти кроз програм треба да: упознају предмет, циљеве и методе социјалне патологије као науке о друштвеним девијацијама; да стекну знања о различитим теоријским схватањима друштвених девијација; да упознају феноменологију и етиологију друштвених девијација; да разумеју социокултурни контекст друштвених девијација; да разумеју узрочно-последичну везу између појединих друштвених девијација; и да стекну знања о карактеру и моделима односа друштва према друштвеним девијацијама.			
Исход предмета Оспособљавање студената да разумеју повезаност друштвених девијација са: друштвеним односима, променама и структурама; друштвеним поретком; социјалном контролом; социјалним диференцијацијама; односима моћи у друштву; друштвеним вредностима; (суб)културним идентитетима и животним стиловима; моделима понашања. Стицање знања и вештина за примену теоријских концепата о друштвеним девијацијама у пракси институција друштвеног реаговања на девијантна понашања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Појам, предмет, циљеви и методе социјалне патологије. Критеријуми друштвене девијантности и нормалности. Општи типови друштвених девијација. Теоријске перспективе социјалне патологије: биоантрополошка теорија, позитивизам – теорија аномije, функционализам, теорије девијантних субкултура, теорија етикетирања, социјално-антрополошка теорија; радикално-критичке теорије, теорије социјалне контроле. Феноменологија друштвених девијација: криминал, малолетничко преступништво, вандализам, хулиганизам, просјачење и скитња, коцкање, самоубиства, проституција, друштвене дезорганизације (корупција), алкохолизам, зависност од психоактивних супстанци. <i>Практична настава</i> У оквиру практичне наставе студенти кроз рад на <i>вежбама</i> савладавају материју кроз примену теоријских знања у анализи појединих друштвених девијација. Примена метода истраживања друштвених девијација. Поједине теме обрађују се кроз дискусионе групе и анализу видео и интернет материјала. Посете институцијама социјалне заштите, правосуђа и здравствене заштите. Провера стечених знања обавља се кроз колоквијуме и семинаре.			
Литература: 1. Југовић, А. (2013). <i>Теорија друштвене девијантности</i> . Београд: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Паргенон. (стр. 16-37, 43-75, 89-113, 127-159, 176-208, 221-267, 283-308, 321-341). ISBN 978-86-7157-646-8 2. Милосављевић, М. (2003). <i>Девијације и друштво</i> . Београд: Драганић. (стр. 63-95, 97-190, 197-205, 273-285). ISBN 86-441-0523-Х			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	
Методe извођења наставе Power-point презентације, интерактивна настава, дискусионе групе, рад у малим групама, квиз, посете релевантним институцијама, коришћење едукативног видео материјала, консултације кроз индивидуални менторски рад и е-мејл комуникацију са наставником, излагања студената.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
колоквијуми	30	усмени испит	50
семинари	20		